

Лісова Єлизавета,
*курсант факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*
Науковий керівник: **Сердюк Лілія,**
*доцент кафедри теорії та історії
держави та права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*
м. Дніпро, Україна.

ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ – ЯК ОДИН ІЗ ПРИНЦИПІВ РОЗВИ- ТКУ МОЛОДОЇ КРАЇНИ

Вступ. Як ми знаємо, Україна є молодою державою, що пройшла стільки випробувань до свого становлення як самостійної країни. Одним з найважливіших кроків в історії цієї молоді держави - це прийняття Конституції України, що була в 1996 р., це стало новим етапом в історії українського народу. Стосовно 2 Розділу «Права, свободи та обов’язки людини і громадянина» цієї конституції можна зазначити про те, що він є досить узгодженим разом з міжнародними нормативними актами з прав людини[1]. Не дивлячись на це, пункти прав людини в Конституції не є в повній мірі цілковитими, про це свідчить сама історія України, де були періоди, коли вона перегоняла інші держави Європи та всього світу стосовно розвитку прав громадянина(людини)[2].

Основний текст. Слід пам’ятати, що нам властиве право на дотримання всіх прав людини. Узагальнена декларація прав людини та Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод(до них входять також інші міжнародні угоди) включає широке коло різних прав, їх звикли класифікувати як права «першого», «другого» та «третього» покоління, тож і зараз ми будемо притримуватися цієї класифікації, але ми можемо також

сказати, що така класифікація не має абсолютне використання і іноді може дезорієнтувати нас в ході дослідження [2]. Ці різновиди не визначені цілком, а лише становлять один серед багатьох інших критеріїв різновидів класифікації різноманітних прав. Більшість прав ми можемо розділити на декілька категорій. Так буде легше й зрозуміліше для вивчення цього питання. Робота при визнанні існування соціально-економічних прав разом із громадянськими та політичними правами відбувалася не з першого разу, та не без своїх труднощів зі своїх причин, до них входить і ідеологічні, і політичні, проте для пересічної громадянки може здатися очевидним, тобто таке, як мінімальний рівень їх життя, будинок(житло), та звичні умови праці, все рівно важливі для того ж збереження людської гідності [3].

Однією з причин, безсумнівно, в тому, що великі соціально-економічні права для всіх потребують величезного перерозподілу ресурсів. Політики розуміють, що це не стратегія для набору голосів. Тому вони висунули ряд причин, чому право на друге покоління відрізняється від політичних та цивільних прав першого покоління. Перш за все, вони, як правило, стверджують, що соціальні та економічні права не є реалістичними, ні безпечними, принаймні найближчим часом, і що ми повинні поступово йти до них. Саме цей підхід, прийнятий у міжнародному пакеті економічних, соціальних та культурних прав: держави повинні показувати лише те, що вони вживають заходів для досягнення своїх цілей у майбутньому[4]. Однак така заява може бути протиріччям, оскільки вона заснована на політичних міркуваннях, ніж все інше. Багато незалежних досліджень показали, що у світі існує достатньо ресурсів та достатній рівень знань для забезпечення задоволення основних потреб кожного - все це повинно бути узгоджено. Друга позов полягає в тому, що існує основна теоретична різниця між першим та другого покоління: перші права на перший тип вимагає, щоб органи влади лише утриматися від певних заходів (це так звані "негативні" права) та інший тип типу включає позитивні перешкод (так звані "позитивні" права). Існує думка очікувати від уряду позитивних кроків, таких як забезпечення всієї їжі, це неможливо, і тому це не зобов'язане це зробити. Без

будь-яких зобов'язань від когось може не бути права на загальноприйняте розуміння слова. Але немає непорозумінь двох основних моментів. По-перше, це не для негативних цивільних та політичних прав. Справжня свобода в цій галузі вимагає запровадження системи нагляду та контролю: поліцейська система, правові механізми, свобода інформації та доступу до занурення та багато іншого. Те саме стосується права голосу, а також всі інші громадянські та політичні права. Тобто ці права, за винятком володіння негативними заходами, вимагають позитивних дій. По-друге, соціально-економічні права, а також громадянські та політичні права, вимагають повноважень утримуватися від певних заходів: наприклад, від положення компаній з суттєвими податковими органами або стимулюючим розвитком у регіонах, які вже мають відносно кращу позицію або Введення торгових матеріалів. Це ставить країну, що розвиваються до недоліки та т.

Висновок. Фактично, різні типи прав набагато ближче один до одного, ніж укласти їх ярлики. Економічні права злиття з політичними; громадянські та соціальні права часто не можуть бути присуджені. Теги можуть бути корисними для створення більш широкого огляду, але вони також можуть дезорієнтувати. Багато прав можна віднести майже всіма категоріями. Дотримання того самого права в категорії може бути пов'язана з реалізацією прав від іншої категорії. Тож, нам доцільно нагадати загальну заяву, що всі права людини є універсальними, неподільними. А розвиток загальних прав в молодій державі, такий як Україна – є доцільним на її шляху до прогресивної країни.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Документ 254к/96-ВР, чинний, поточна редакція — Редакція від 01.01.2020, підстава - 27-ІХ.
2. Національні відносини в Україні у ХХ ст. – К.: Наукова думка, 1994. – С.71. – Цит. по Антонович М. Україна в міжнародній системі [захисту](#) прав людини: Монографія. – К.: Видавничий дім “КМ Academia”, 2000. – С. 27.

3. Скакун О.Ф. Теория государства и права: Учебник. – Харьков: Консум; Унт внутр. Дел, 2000. – 704 с. – С.182
4. Антонович М. Україна в міжнародній системі захисту прав людини: Монографія. – К.: Видавничий дім “КМ Academia”, 2000. – С. 28
5. Данильян О.Г. Механізм захисту прав людини в сучасному суспільстві: теоретико-правовий дискурс. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія: зб. наук. пр. Харків: Право, 2013. №4(18). С. 48–55.

Піка Анастасія Віталіївна,

студентка першого курсу, гр. БП-21

Інституту права та сучасних технологій

КНУТД.

Науковий керівник:

професор кафедри приватного та публічного права

Інституту права та сучасних технологій

КНУТД,

к.ю.н., професор Олійник А.Ю.

м. Київ, Україна.

ВЕЛИКА ХАРТІЯ ВОЛЬНОСТЕЙ 1215 р. ТА ЇЇ РОЛЬ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Вступ. Велика хартія вольностей («далі хартія») - один з основоположних документів в якому вперше були використані ідеї панування права, суду рівних, рівності усіх перед судом, процедури забезпечення прав людини. У змісті цього документа документально відображено такі важливі положення прав і свобод людини як вольності баронів і вільних людей Великобританії. У 2015 році у Великій Британії відзначали 800 років з дня прийняття Великої